

men at hans eget Forslag indeholder noget Grundlovsfridigt, og jeg skulde derfor troe, at der var al Grund til at forkaste de af ham stillede Forslag.

Fsberning: Den ærede Taler, som sidst talede, har læst een Paragraph for tidligt; thi, havde han læst § 41 istedetfor § 40, saa vilde han have seet, at jeg talede om Valgkredsens Størrelse. I § 41 af Grundloven hedder det: „Valgene til Landstthinget foregaae i større Valgkreds“, men her er der den samme Valgkreds som for Folkethinget. Det er det, jeg har gjort opmærksom paa. Jeg har sagt, det er ikke nok, at man indenfor den samme Valgkreds Omraade finder Folk, som betale den rette Censur, men der fordres tillige, at Valgkredsen skal være „større.“ Nu er imidlertid denne Valgkreds ikke større; den er den samme, men det er ikke nok, at kun den ene Betingelse er tilstede. Jeg har ved Siden af dette sagt, da vi imidlertid skulle komme hen til at fyldestgjøre den Fordring at skaffe en Landsstingsmand for Færøerne til Rigsdagen, saa have vi en Vel at betræde, som bringer os nærmere til Grundloven, og det er den, først i Genhold til § 44 at constituere Færøerne saaledes, at de træde frem i den Form, hvori de efter denne Paragraph blive til en Landsstingskreds, naar de nemlig træde frem med et Amtsråd eller et Provindsråd, thi saa træde de, uagtet det mindre Omraade, dog frem som en Heelhed, under en ganske anden Betingelse end den, der indeholdes i Befolkningssummen. Det er det, jeg har sagt, det er det, jeg gaaer løs paa; jeg gaaer løs paa, at Hovedprincippet ved Valgene til Landstthinget er, at der igennem dem skal repræsenteres noget ganske Andet end det, som er repræsenteret i Folkethinget, og dette skeer ikke alene ved denne Censurbestemmelse, thi vi ere i den hele Forhandling af Grundloven netop gaaet løs paa, at Censurbestemmelsen ikke skulde være den fremherskende, men kun skulde give et yderligere Hjælpemiddel, men det skeer igennem andre Midler, saasom Aldersforskjel, det større Omraade af det District, hvori de Paagældende skulle befindes sig, som skulle kunne vælges, eller ved Sammenlægningen af denne Kreds til en Heelhed iforveien. Dette

er Grundlaget for vor Grundlov, hvorimod, dersom vi komme ind paa den her foreslaaede Vel, saa komme vi ind paa Censurbestemt, som det fremherskende, og kaste alle andre Hensyn tilside. Det er dette, jeg har sagt, og jeg er fuldt overbevist om, at selv den ærede Rigsdagsmand, som talede imod det, ved en modnere Overveelse, idetmindste om et Aar, skal komme til at erkjende, at der ikke er saa Lidet i det, og just, naar han gaaer den hele Forhandling igennem, som ledsagede vor Grundlovgivelse, skal han dobbelt komme til den Overbeviisning. — Naar det ærede Medlem iøvrigt siger, at det af ham Paaberaabte fandtes i Grundlovsudkastet, saaledes som det kom fra Martzministeriet, hvoraf jeg selv var Medlem, saa vil han herved erindre, at den Forhandling, som fandt Sted om Grundlovsforslaget, i mange Henseender viser, at jeg ikke var absolut enig i Forslaget, skjøndt jeg med Fornøielse skal overtage ethvert Ansvar, som kunde hvile paa den, som nærmest har bragt det frem, men jeg vil paa ingen Maade sige, om jeg i dette enkelte Punkt var enten enig eller uenig, af den ganske simple Grund, at det jo ikke var noget saa overordentlig Betsentligt, naar man først var kommen til den Overbeviisning, at Rigsdagen skulde optage Medlemmer af Landets forskjellige Dele, Noget, hvis Rigtighed jeg paa ingen Maade ubetinget har mod sagt. Naar man vil erindre den hele foregaaende Forhandling her, vil man nemlig være kommen til den Overbeviisning, at min Modstand gaaer ud mod Betsmeligheden af nu at betræde den foreslaaede Vel. Naar en Regering kommer her og siger til mig: vi have liggende et helt Magazin af Love, som vi ikke ville komme frem med, forend vi have faaet disse Mænd her i Thinget, og disse Mænd skulle vælges af en Deel af Landet, hvor det politiske Liv er lidet eller aldeles intet, saa paastaer jeg, at det er et voveligt Foretagende, og, naar man derhos ikke samtidigen dermed kommer frem med de Love, som netop skulle vække dette politiske Liv, som skulle skaffe denne Bevægelse og Samstemning tilveie, saa er dette Noget, som efter min Overbeviisning vidner enten om Mangel paa Indsigt eller Mangel paa god